

Коли потрібно звертатися до психолога?

Якщо проблема не розв'язується тривалий час.

Якщо Ви знаєте, як розв'язати проблему, але Вам все-таки потрібна допомога.

Якщо Вас щось тривожить у дитячій поведінці, але Ви не можете зрозуміти причину.

Якщо Вам здається, що малюк відстає в розвитку від своїх однолітків. Швидше за все, Вам це здається. Але краще розставити всі крапки над І і не мучити дитину порівнянням з іншими дітьми.

Якщо у Вас є сімейні проблеми, і це відбивається на дитині.

Практика показує, що нерозуміння батьками ролі психолога в дитячому саду призводить до уникнення і відмови від зустрічей з ним.

Хочеться відразу роз'яснити ситуацію:

психолог і психіатр, (з яким часто нас порівнюють) мають суттєві відмінності в роді діяльності.

Психіатр – лікар, що займається відхиленнями (порушеннями) в психічній сфері людини. Він може поставити діагноз, призначити, при необхідності, медикаментозне лікування, дати направлення в спеціалізований садок.

Психолог (дитячий) – педагог, який займається з дітьми, які не мають відхилень у психічній сфері. Він не ставить діагноз, а може зробити умовно-варіативний прогноз на майбутнє. При необхідності може запропонувати пройти консультацію у спеціалістів: психіатра, невролога, логопеда.

Основним методом роботи психолога є – спостереження за розвитком дитини на всіх вікових етапах, відстеження динаміки розвитку пізнавальної, емоційно-вольової, особистісної сфер дитини. При необхідності, психолог проводить індивідуальні чи групові заняття з дітьми, що мають розвиваючу спрямованість. Всі заняття проходять в ігровому ключі, часто в роботі використовуються казки, рухливі ігри, психогімнастичні етюди, елементи арттерапії (творча діяльність). Діти зазвичай з великою охотою відвідують такі заняття.

На жаль, вирішити психологічні проблеми дітей тільки в умовах дитячого садка, на заняттях з психологом неможливо.

Без взаємодії з батьками дитини така робота буде носити поверхневий характер, і та позитивна динаміка, яка з'явиться у розвитку дитини, дуже скоро зійде нанівець. Тому, в першу чергу, бажання батьків взаємодіяти з психологом, допомогти дитині подолати проблемні моменти, є найважливішим фактором на шляху змін на краще.

Тільки спільна плідна робота дасть позитивний результат.

Як відомо, краще не чекати проблеми, а зробити все, щоб її уникнути. Тому взаємодію з психологом краще починати з самого раннього віку.

Починаючи з ясельного віку кожна дитина потрапляє під пильну увагу педагога-психолога, який супроводжує процес адаптації дитини до дитячого садку. Перебуваючи в групі, психолог виділяє дітей зі складною адаптацією, спостерігає за особливостями його нервово-психічного розвитку, всіляко підтримує його, проводить розвиваючі і психопрофілактичні заняття з групою дітей, зазвичай у вигляді рухливих ігор, пальчикової гімнастики, логоритмічної гімнастики.

Батькам, які оформляють дитину в дитячий садок, ми рекомендуємо пройти індивідуальну консультацію з психологом, з метою отримати максимально повну інформацію про особливості характеру дитини, познайомити батьків з розпорядком дня в дитячому саду. Бесіда, спостереження, анкетування – методи, які допоможуть психологу на консультації краще зрозуміти і спрогнозувати варіанти розвитку дитини, підібрати оптимальні умови для розкриття його інтелектуальних особливостей. Батькам буде корисно навчитися дивитися з боку на свою дитину і підібрати оптимальну стратегію її виховання, що опирається на безумовну любов і довіру.

Тест "Чи можете Ви?"

А - можу

Б - *можу, але не завжди так роблю*

В - *не можу.*

1. У будь-яку хвилину залишити всі свої справи і зайнятися дитиною.
2. Радитися з дитиною, незважаючи на її вік.
3. Зізнатися дитині в помилці, допущеній стосовно неї.
4. У разі своєї неправоти вибачитися перед дитиною.
5. Володіти собою і зберігати спокій, навіть якщо вчинок дитини вивів вас зі стану рівноваги.
6. Поставити себе на місце дитини.
7. Повірити хоча б на хвилину, що Ви - добра фея.
8. Розповісти дитині повчальну історію зі свого дитинства, яка показує Вас у не зовсім вигідному світлі.
9. Завжди утримуватися від слів, які можуть ранили дитину.
10. Пообіцяти дитині виконати її бажання за умови гарної поведінки.
11. Виділити дитині один день, коли вона зможе робити все, що забажає, і поводитися, як захоче.
12. Не реагувати, якщо Ваша дитина незаслужено вдарила чи образила іншу дитину.
13. Не звертати уваги на дитячі сльози та прохання, якщо Ви впевнені, що це каприз, швидкоплинна примха.

Полічіть бали:

"А" - 3 бали;

"Б" - 2 бали;

"В" - 1 бал.

Якщо ви набрали:

39-30 балів: Ваша дитина - найбільший скарб у Вашому житті. Ви намагаєтеся не лише зрозуміти, але й пізнати її, ставитеся до неї з повагою, притримуєтеся найпрогресивніших методів виховання. Ви на правильному шляху і можете розраховувати на гарні результати.
30-16 балів: піклування про дитину для Вас найголовніше. Ви маєте здібності вихователя, але на практиці не завжди послідовно і цілеспрямовано їх використовуєте. Інколи Ви занадто суворі або занадто прямі, крім того, маєте схильність до компромісів, що

послаблює виховний ефект. Вам потрібно серйозно подумати над своїм підходом до виховання дитини.

Менше 16 балів: у Вас серйозні проблеми у вихованні дитини. Вам не вистачає або знань, або бажання і прагнення виховувати дитину творчою особистістю, а можливо, і одного, і другого. Ми радимо Вам звернутися за допомогою до спеціалістів-педагогів та психологів, ознайомитися з літературою з питань сімейного виховання. Не забувайте, що формування особистості дуже складний та відповідальний процес. Ось чому виконання батьківського обов'язку приносить людині найбільше моральне задоволення

